

{ خنجرهای حلقه دار کونگ فو شائولین } :

سلاحی است که میتواند طبق یکسری روشها و الگوهای متنوع پرتاب شود و بدن حریف را زخمی کند / خنجرهای حلقه دار همانند نیزه و شمشیر برای استفاده در میادین نبرد ساخته نشده اند آنها به منظور استفاده در رزمهای انفرادی و شخصی طراحی شده اند.

شکل مسطح این سلاح این اجازه را میدهد که حمل و یا پنهان کردن آنها نسبتا ساده باشد و به این خنجرها { تیغه های پوتین } هم میگویند زیرا رزمی کاران اغلب آنها را داخل کفشهای خود قرار می دهند / حلقه های خنجر برای رها نشدن اسلحه از دست رزمی کار است و به او این امکان را میدهد که با قلاب کردن انگشت در آن اسلحه را حین کشمکش و مبارزه در دست خود حفظ کند .

گذشته از آن این حلقه میتواند به عنوان مکملی برای مشت رزمی کاران بکار رود / بعضی از کونگ فو کاران حلقه های کوچکتری را به حلقه اصلی آویزان میکنند / اول اینکه به کسی که به تنهایی مشغول تمرین است این امکان را میدهد که با گویش کردن به صدای ناشی از برخورد آنها به یکدیگر ضربات خود را با تمرکز بیشتری بزنند و با توجه به انعکاس صدای آنها که متناسب با قدرت و سرعت ضربات است ضربات خود را تنظیم میکنند / دوم اینکه صدای ناشی از این حلقه های کوچک ظهن حریف را آشفته کرده و تمرکز او را از بین میبرد.

علاوه بر خنجرهای حلقه دار میتوانند با همراهی تکنیکهای مختلف :

{ قفل مفاصل - چین نا } استفاده کنند.

این تکنیکها اساسا به گرفتن مچ و ساعد حریف که سعی دارد با گرفتن دستان رزمی کار جلوی خنجرها را بگیرد متمرکز میشوند بطور مثال در یکی از تکنیکهای :

{ چین نا - مشت } رزمی کار سبک شائولین در حالیکه نوک خنجر در زاویه مناسبی به آرنج قرار دارد در نقطه ای قفل نگهداشته میشود و در این حالت به محض اینکه حریف مچ رزمی کار را بگیرد رزمی کار با حرکتی رو به پائین مچ خود را رها ساخته و مچ او را قفل میکند و سپس با یک چرخش کوچک خنجر رزمی کار پس از زخمی کردن مچ حریف به بدن او حمله میکند.

این تکنیک معمولا اولین تکنیک { چین نا } است که رزمی کارانی که با خنجر حلقه دار کار میکنند فرا میگیرند / خنجرهای حلقه دار دو قلو معمولا اولین سلاحهای دوقلویی هستند که مربیان { ووشو } به شاگردانشان آموزش میدهند / البته گاهی اولین سلاحهایی که تدریس میشوند تیرهای دوقلو می باشند .

آموزش صحیح و تمرین مداوم شاید در عمل کاربردی نداشته باشد اما میزان درک کونگ فو کاران از حرکات مختلف و مهارت آنها را بالا می برد .

شوری کن یا تیغه های پرنده { ستاره } :

شوری کن عبارتی است که از دوره { موروماچی } 1573 - 1623 به کار برده میشد.

{ شوری کن اوچی } به فراگیری شوری کن اصلی در زمان جنگهای داخلی ژاپن 1467 - 1511 مربوط میشود .

مهارت در پرتاب شوری کن در میدان جنگ تکامل پیدا کرد و به همین جهت آن دوره { دوره طلایی نینجا } نامیده شد / شوری کن پنهانی ترین اسلحه زراتخانه نینجاها بود و به علت تعداد لبه ها و نحوه پرواز آن در هوا از کار آمدترین اسلحه های آنان بود / اولین هدف لبه های تیز آن صورت و بعد شانه و یا { ترقوه } است / نینجاها در میدان نبرد بر عکس سامورایی ها از قانون خاصی پیروی نمی کردند و به همین دلیل آزادانه از هوش و سرعت و فن خود استفاده می کردند.

{ شوری جوتسوی } آغشته به زهر اسلحه مورد استفاده { ایکو سا - سینو بوی } از پای در می آورد / منابع زهر گیاهان سمی احتشاه پر کردن سم یک نوع ماهی ژاپنی - ریشه زهر آلود گیاهان غدد زهر آگین مارها - ترشحات سمی از پوست دوزیستان - زهر عقرب و بند پایان است / یک نینجا میتواند با خرد کردن برگها و ریشه گیاهان گوناگون که در ژاپن میروید حریف خود را در حالت نیمه بیهوشی و یا خواب کند / شیره قارچها به اندازه گاز { خنده } نیز موثر است .

نامهای گوناگون برای نحوه پرتاب این اسلحه در ژاپن به کار برده میشود .

شوری کن - وازا : فن های شوری کن

شوری کن - ناگه : پرتاب واقعی

شوری کن - اوجی : ضربه یا پرتاب شوری کن

شوری کن - جوتسو : مهارت و استادی در شوری کن

در کل دو نوع شوری کن وجود دارد { بو شوری کن } که کشیده و باریک است و

{ شاکن } که لبه های متعددی دارد .

بو - شوری کن / اشکال مختلفی دارد { ماری - گاتا سوزنی شکل است } .

{ تانتو - گاتا } که شکل خنجر است

{ یاری - نو - مو - گاتا } ماننده نیزه است

{ ریو - تانکن - گاتا } دولیه است

{ امیی - گاتا } به شکل چلچله است

{ شاکن } نیز به شکلهای مختلف وجود دارد .

{ سانکو - گاتا } سر پرزده

{ شی شی - هو } که نوکهای آن از چهار جهت منشعب است .

{ جو جی } به شکل صلیب است

{ گوهورنو } نوکهایش از شش جهت است

{ هابو } نوکهایش از هشت جهت است

{ جو یو } از ده جهت منشعب میشود

{ مان چی } شبیه چلیپا یا صلیب شکسته است

{ ناگار مانجی } به شکل منحنی یا خمیده است

{ کاکو مانجی } مانند زاویه 90 درجه قائم است

{ روپو شوری کن } نوکهای آن روی یک حلقه یا پیچ نصف شده است

{ کومی آواسه } به شکل دو شوری کن به هم متصل شده است.

گاهی اوقات از شوری کن برای تیز کردن و خم کردن { بو کن } یا شمشیرهای چوبی نیز استفاده میشود.

یک نوع شوری کن چوبی نیز وجود داشت که برای جلوگیری از صعود دشمن از دیوار هنگام شب استفاده میشود.

فراگیری و طرز پرتاب { شوری کن } را هنرجویان بطور شفاهی از استاد خود فرا میگیرند / قوانین آن هنوز هم سری است ولی آنچه مسلم است برای پرتاب شوری کن تمام بدن باید حرکت کند.

قرار دادن صحیح انگشتها - کمر - بازوها - عضلات شکم و همچنین هماهنگی بین دست و چشم باعث پرتاب بهتر اسلحه میشود / به گفته یک استاد نینجا به نام استاد { تاناکا } 3 المی 5 سال طول میکشد تا در پرتاب شوری کن مهارت پیدا کرد.

نینجاهای قدیمی در 400 سال پیش راههای گوناگون برای پرتاب شوری کن ابداع کردند که شامل { اوموته اوچی } ضربه منظم و با قاعده و یا { اورا اوچی } ضربه مخالف .

{ اوشیروا اوچی } ضربه معکوس از پهلو

{ داماشی اوچی } پرتاب جمعی

{ نه اوچی } پرتاب در حالت دراز کش

{ تا اوره اوچی } پرتاب بصورت غلط زدن

{ کا پی تن اوچی } پرتاب پیچکی

{ رنزو کو اوچی } پرتاب متوالی یا پی در پی

{ نی مای اوچی } پرتاب دوتایی

سان مای اوچی { پرتاب سه تایی که این روشها در حالتهای نشسته و یا ایستاده انجام میشوند.

حالت آتش - حالت آب - حالت زمین - حالت چوب - حالت فلز - حالت آسیاب بادی

حالت برق آسمان - حالت مهتاب - حالت عدد 10 - حالت عدد 8 - حالت عدد 2 .

شوری کن با وزن سنگین در داخل هدف بیشتر نفوذ میکند و در نتیجه استفاده از

شوری کن سبک و کوچکتر آسانتر خواهد بود .

برای تمرین فضای باز و امن را انتخاب کنید که این اسلحه بسیار خطرناک است.

هرچند شوری کن کوچک و سبک وزن است ولی به عنوان یک اسلحه مرگبار شناخته شده است.